

II. Циганка: Добра горівка, ха, ха, ха, моцна як твої ноги діду.

Кривий: Тепер мені давайте. Видите, що я намятаю на вас. (Бере фляшчину в руки і через ніс приспівує): Горівка сивуха, не добра псяюха, тай мокра до того, давай жиде много, будем пити, пити, пити доливати, доливати спати, спати танцювати, тай ще блохи бити (не).

III. Циган: Добре ти діду научився. А куди ти ідеш?

Кривий: Або я знаю, де я йду. Був я на празнику, не наївся, не напився, а в дівчині залюбився. І космата і горбата і крива і не бачить і не чує, та як за то поцілує, то раз дівка, хоч куда. Іду під границю, може де двох дітей малих куплю, бо маю папери і на двох дітей. А потім візочок десь дістану і коняку і буду їздив село від села. Дітям люде люблять альмужну давати.

II. Циган: А шандар, нічо не каже тобі?

Кривий: А де на діда шандар в. У мене папір вже всі шандари його в руках мали. Як злий, то кричить, а як добрий, то ще дасть пару новеньких, а я йому заспіваю, то посмієся.

Циганка: Та я тямлю, що у тебе було двох дітей вже малих, хлопець і дівчина.

Кривий: Було, та нема (пахилився до ньої і тихо говорить, оглянувшись наперед, чи Остап